

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četiristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Federalistični kongres v Pragi.

Pod tem naslovom prinaša česki „Pokrok“ članek, katerega obseg našim bralcem ob kratkem podajemo, ker se v končnem nasvetu tudi nas Slovencev tiče.

„Baron Kellersperg, novi minister (in spe) je stopil dvakrat na oder zgodovine novoavstrijske: enkrat leta 1859 kot nositelj ultimatumu kralju Viktor Emanuelu, drugič pa l. 1867 kot glavni pomagač pri izvedenju dualizma, kot ces. namestnik na Českem, kjer je s pritiskom na volitve v velikem posestvu izkazal se. Prvo delo njegovo se je končalo s Solferino in Magento, drugo je rodilo mizerijo v Avstriji in dualizem še zdaj l. 1871 ni izveden. — Tak mož ima biti torej zopet poklican k vladi. Beust ga je poklical, in koga drugega bi bil, nego moža, ki mu je pomagal že l. 1867 „tlačiti“ k zidu, in Andrassy ve, da so Magjari na (nemškem) Štajerskem vedno pomočnike imeli, torej je vzel tega nemškega Štajarca tudi on.

Kaj Kellersperg pri nas pomenja, ni treba govoriti. Pomenja proganjanje pri nas, „polno ustavnost“ na Donavi. Zato ni čudo da dunajski listi že denes po vprek pozdravljajo to ministerstvo z navduševanjem. Saj so se bali, da bi prišel po Hohenwartu kak posrednik. S Kellerspergovim imenom jim je kamen od srca padel. Na drugi strani pa višji krogi niso imeli v ustavovernih krogih kje voliti. Pandurska vlada v Avstriji mora priti do poslednjih konsekvencij, tako terja zakon historije. Vidimo jasno, kaj nas čaka, a mi Čehi nemamo ni najmanjše skrbi za nas, kako bomo mi nosili novo, ultra-magjarsko ero. A ne ravna se o nakovalu, ono je iz litega železa, prenese vsak udar; gre o tem, da se kladivo na dvoje razcepi. Kakor ustavoverno politiko poznamo, igrajo v njej osobne sumljivosti veliko zelo, in Kellersperg ni tisti mož, ki bi mogel to medsebojno sovražljivost s svojo avtoriteto razmiriti. Ministerstvo Kellerspergovo se bode zibalo med stranko Herbstovo in stranko Giskrovo, in

bode poginilo na lastni needinosti, ravno tako, kakor je „ministerstvo iz ljudstva“ dovelo federalistično stranko k edinosti.

In zavarovanje tega edinstva, to je najbližji program kteremu se mora posvetiti velika stranka federalistov v Avstriji. Mi (Čehi) nečemo dosegati „separatnega miru“; da bi to ne morali in ne mogli, morajo vsi federalistični življi v Kranjski, Tirolski, Dalmaciji, Štajerski itd. ostati z nami v trajnem dotiku. Vsa federalistična stranka mora v nastopivši „novi eri“ delovati po enem skupnem planu. Ako se to doseže, bode Kellerspergismus samo kratek eksperiment; ako se ne izvede, potem naj nihče Čehom ne zameri, ako bojevališ boj samo lastnimi sredstvi tudi zmago samokoristno porabijo. Na razdrobljenje in razdvojenje federalistične opozicije more edino biti naslonjen Kellerspergov in vseh ustavovercev plan.

Kakor je centralistična stranka bojevala proti Hohenwartovemu ministerstvu po enem skupnem planu, kateri vendar ni kazal posebnega ostroumja, tako mora mnogo nujnejši tudi stranka federalistična poslušati eno skupno geslo, ker mi nemamo nobenih Andrassy-ev in Beustov, da bi nam pomagali v kritičnem času iz kolobocije. Da se pa federalistična stranka more dogovoriti, k temu je treba, da se njeni načelniki snidejo k skupnemu posvetovanju, in nasvetovalibiza tako shodišče Prago.

Tako „Pokrok“ organ Riegra in tovarišev. Preverjeni smo, da, ako bodo česki narodjaki v Pragi to enkrat sproženo, zdaj že tudi po drugih federalističnih listih sprejeto misel odločno izveli, mora dober sad obroditi. Zmagovali smo že zdaj, ko nismo zares skupnega enotnega dogovorjenega plana imeli. Ako se ta doseže, končna zmaga mora biti naša, ker ne samo da imamo številno večino v monarhiji, temuč naša vojska je tudi trdnjša, izurjenjša in vztrajnejša nego ona naših nasprotnikov, in naša stvar je pravična!

Samo ob sebi se razume, da bomo mi Slovenci med onimi, ki bodo odločno,

iskreno v skupno delovanje vseh federalistov roko podali. To bode tirjal ves naš slovenski narod po vsej Sloveniji, in gotovo bodo to misel brez pogojno sprejeli oni naši možje, ki so v akcijo poklicani po narodu.

Domače in slovanske novosti.

— Latinsko-slovenski slovar za šole. „Slov. Nar.“ je že lanskega leta naznanil vest, da g. prof. Janko Pajk v društvu z nekterimi drugimi slovenskimi profesorji spisuje tak slovar. Tudi odstopivše zdaj ministerstvo nauka in bogočestja je previdelo potrebnost takega slovarja ter je g. prof. J. Pajku na podlagi osnova tega literarnega dela 16. dne sept. mes. t. l. dalo odpust za eno leto. Kakor čujemo, delo napreduje in sodelavci se mu pridno množé, med njimi najspodobnejši in najznamenitejši knjižniki slovenski, ktere bode predgovor slovarju, kadar pride delo do natisa, posebej imenoval. Končna redakcija je v rokah g. prof. J. Pajka. K temu naznanilu dodajemo v imeni podvzetnikov prošnjo do vseh slov. pisateljev, posebno slov. profesorjev, kateri bi imeli kakega literarnega gradiva za ta slovar pripravljenega, naj je, ako je še tako malo, redakciji lat.-slov. slovarja blagovolijo poslati, da slovar pravo narodno delo postane.

— Čehi, ki so v Ljubljani, podpisujejo, kakor se „Slovanu“ od tam piše, zaupnico českému deželnemu zboru.

— Slovanske „Matice“ in slavjanski „blagotvoriteljni“ komitet v Petrogradu. Znao je da obstoje v Rusiji, to je stoprvo od leta 1869, podporna društva, ki podpirajo ne samo Ruse temuč tudi druge Slované v književnem in humanitarnem, dajoč po mogočesti ne samo podpore dijakom, temuč tudi književnikom in drugim slovanskim bédnikom. Tega leta je pristopil petrogradski slavj. komitet, kakor tudi že povedano, naši slovenski matici kot podporni ud. Razen k naši „matici“, pristopil je še k 9 drugim enakim zavodom. Ali gotovo je, da bi se taka podpora tem bolj poznala in bi vspešnejše

Listek.

Abraham Lincoln.

Abraham Lincoln se je rodil iz ubožne rodovine in je bil od prve mladosti navajan na to, zanesiti se sam na svojo moč in pomoč. Njegovi predniki so bili ubožni kmetovalci, naseljeni v pensilvanskih pustinah. Negov ded se je moral boriti z vsemi težavami, ktere nam romani in povesti o ameriškanskih naseljencih pripovedujejo, boriti s prvotno neobdelano zemljo, z naturo in z indijanskimi divjaki, od kterih je tudi ubit bil. Njegov oče se je naselil v Kentuki, kjer se mu je sin Abraham 13. febr. 1809 rodil, pa ker tu ni mogel ničesar pridelati, izselil se je v Indiano l. 1816.

Tukaj je njegov sin Abraham, kasneji prvi Amerikanec, nenavadno močan in velik, očetu pomagal drevje sekati, gozde trebiti in zemljo od korenin in kamenja čistiti. Deset let je ostal pri tem žuljevem delu. Le včas pa včas je v tem času obiskal neko bližnjo šolo, a vse skupaj njegova šola ni znašala niti eno leto. In to je bilo

vse kar se je Lincoln od učiteljev naučil, vse ogromno znanje, in vso omiko, ki jo je kasneje pokazal, imel je od lastnega učenja in truda.

V 19. letu svoje starosti najdemo Lincoln kot delaveca na neki ladji ki je plula doli proti Novemu Orleansu. Njegov oče je bil ob istem času izgubil vse svoje zemljišče, ker je bil za enega prijatelja dolžno pisno podpisal. Tako zopet ubožana, morala se e Lincolnova družina zopet preseliti in šla je v državo Illinois, kjer je stari dobil kos puste zemlje od ameriškanske vlade.

Abraham Lincoln je tu svojemu očetu pomagal leseno hišo elati za stanovanje svoje in vse družine. Cepil j kline, s kterimi so se tramovi zbijali in je del kolje za ogrado hiše. To kolje je tako dobro mal strojiti, da je naenkrat sloveč postal pri okdčnih naseljencih.

Neki g. Hawksga je pozval naj mu pride 3000 tacih kolov napraviti. Ob enem se Abraham Lincoln seznanil z drgim možem, kateri mu je naročil, naj mu izdela aalo ladijo. To ladijo obložijo z žitom in Lincoln se pelja na nji kot kapitan po reki Sangamo v reko Illinois, iz te v Misisipi do novega Oeansa, kjer proda ladijo z

blagom vred, ktero je nosila. Kot delavec na nekem parobrodu se vrne domu. Pa take voznje napravi večkrat in si pridobi nekaj sto dolarjev.

Med tem je postal Lincoln knjigovodja pri možu, za katerega je ladije delal in jih v Novi Orleans vozil. Leta 1832 se ustanovi v novem Satemu (ime mesta, kjer je Lincoln tačas bival) četa prostovoljcev zoper sovražne Indijance, ki so okolo prebivali in pod svojim glavarjem „črnim sokolom“ mesto napadali. Prostovoljci izbero Lincoln v njegovo veliko veselje za vodjo, ker častili so njegov ravno tako energičen, ko pameten značaj. Vojska je trpela tri mesece, posebno slavna dela se iz nje niso izvedla. Lincoln je bil zelo merén človek (vpijančljivih pijač ni pil, ni kadil tobaka) in ni hotel kupčevati z žganjem, kar je njegov drug tirjal. Drug njegov prevzame kupčijo sam in v kratkem pride ob vse. Tudi Lincoln je ne le svoje prihranjeno premoženje izgubil, timveč se še za 1000 dolarjev zadolžil. Whigi so ga kandidirali v tem času za legislaturo v Illinois pa brez sreče, ker je večina stanovancev bila demokratska.

Nesreča moža ni pobila, nego oživila mu je

delovala, ako bi bila bolj organizirana. Za tega delj se tudi mi skladamo z nasvetom hrvatskega „Obzora“, ki predlaga, da naj ruski komiteti pri vsaki „matici“ si izbere dva poverjenika, ktera bi v zvezi s komitetom bila, knjige prejemala in delila. Vsi ti poverjeniki bi se potem sestajali vsako leto v kakem slovanskem mestu, ter kakor v zboru literatov razpravljali kar treba. Ako ne prej, na moskovski izlozbi l. 1872 se mora ta misel oživotvoriti. S tem bo slovanska vzajemnost dobila praktično vrednost. — Mogoče ali verjetno je, da bi se mnogo naših plašljivih „matičarjev“ zballo v tako rusko zvezo stopiti. Torej bode prav, iskati tudi zunaj društva ljudi, ki imajo pogum za narodno književnost in blagost podporo vzeti in dajati od bratov, kljubu nemčurskim krikom.

— Ruske „Sovremenija Izvestija“ pravijo v daljem članku o Avstriji, da se je ravno tako malo čuditi, da so Avstriji Slovani zopet nazaj potlačeni, kakor se bode malo čuditi, kadar se bode novo Šmerlingovo (ali Kellerspergovo) početje razletelo, ker bodo slovanske narodnosti tem uporneje bitimorale. O miru v Avstriji zdaj govora ni, vse kar se godi je prodolženje notranje viraže. „S. I.“ ne mogo razumeti, kako bi avstrijska krona mogla povrniti se zopet k centralizaciji potem ko je slovesno in pred celim svetom z reskriptom priznala česko pravo. — Govoreč o glasu, da žele Nemci Čehijo v nemški in slovanski del deliti, pravè „S. I.“ da to ni iskreno avstrijska želja, ker je še le zdaj prišla na dnevni red Nemcev. Nemci bi radi najprej en (nemški) del Česke za Prusijo pripravili, da bi potem, sami priznavši celokupnost in historično pravo Česke, še slovanski del reklamirali za veliko Nemčijo.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 1. novembra. *) [Izv. dop.] Politično društvo Slove nija, je imelo denes zbor, ktere ga se je udeležilo nad 150 udov. Prvosednik gosp. dr. Bleiweis je v krepkem govoru razlagal resnobo današnjega časa in kako je po Hohenwartu tako lepo napeljana sprava med avstrijskimi narodi vsled nasprotnih spletkarij za sedaj podrti, da se človek nehotoma spominja besed Görres-a: „Wo immer eine Kirche gebaut wird, da setzt der böse Feind immer seine Sacristei dazu.“ Tako so tudi nemški centralisti k poslopji sprave, ktero je nameraval minister Hohenwart, prislonili svojo sakristijo, iz ktere so šli diktati po svetu, iz ktere je romal Giskra v Pešto i. t. d. da je bila sprava uničena. A za dolgo se ne bode odlašala, ta pretrgatev sprave je taka, kakor če se kdo vozi po

*) Za zadnji list prekasno došlo.

Uredn.

vse dušne moči. Postal je kmalo v novem Salemu poštar in učil se je zraven pravoslovja. Zvečer je hodil po bukve k znanemu juristu in zjutraj mu jih je nosil nazaj, ker jih je zadnji sam potreboval. Pri takem življenji je treba ne le krepke volje, temveč tudi telesnih moči in Lincoln je imel oboje. Na konjskem tekališču in pri bojih s pestmi je mnogokrat predsedoval in opravljal to službo z občno priznano nepristranostjo. Pri metanju mu nobeden ni bil kos. Zraven poštarke službe in pravoslovnih študij po noči je še prevzel merjenje Novosalemske okolice po naročilu deželnega merjeveca, si pripravil kompas, merjevsko verigo in neko knjigo o merstvu ter opravil to reč dobro; pa vendar se ni izneveril svojim višjim namenom. Leta 1834 ga stranka Whigov voli v postavodajni zbor, kjer je dalje časa deloval. Leta 1836. je dobil dovoljenje za juristično prakso in l. 1837 se preseli v glavno mesto države Illinois, Springfield. Tu vzame preprosto, pridno Kentučanko za ženo. ki mu več otrok porodi. Kot zastopnik v pravnih si Lincoln kmalu pridobi slavo in tudi precej premoženja. Tudi na političnem polju je raslo zaupanje v njega. L. 1846 je postal poslanec za kongres in je pri vsaki priložnosti se kazal nasprotnika sužnjosti.

(Konec prih.)

železnici in na postaji čuje navadni klic: „5 Minuten Aufenthalt.“ V tem resnem času treba tedaj, da tudi politično društvo Slovenija povzdigne svoj glas in se izreče v tem smislu, kakor je to že storilo 13 deželnih zborov. Govornik predlaga tedaj, da društvo prejme nasvetovane resolucije. Za njim poprime besedo dr. Costa ter se popolnem slaga z govorom gosp. dra Bleiweisa in formulira po svojem govoru naslednje resolucije:

1) Slovenija pritrjuje adresi deželnega zbora krajskega in izreka, da se pravična svoboda zamore izpeljati le na podlagi českich fundamentalnih členov;

2) Slovenija čestita českemu narodu, ki je nepremakljivo in junaško branil svoje in s tem tudi družih narodov pravice;

3) Slovenija obžaluje pretrganje sprave ter želi, da se na novo prične;

4) To se bo tem prije zgodilo, ako vsi federalisti vzajemno in solidarno postopajo;

5) Slovenija kliče ministerstvu Hohenwartovemu, pogumnemu zastopniku federalističnega programa trikrat „Slava“;

Vse resolucije so bile soglasno sprejete, pri peti resoluciji pa je zadonela navdušena trikrat „Slava“ ministerstvu Hohenwartovemu.

Te resolucije so se potem telegrafično nanzanile deželnemu zboru českemu in ministru Hohenwartu.

Iz Zagreba, 5. nov. [Izv. dop.] Nenadejani padec Hohenwartovega ministerstva je naše narodne politične kroge neugodno dirnil. Kakor je bil naš sabor v tistem trenutku odložen, ko so naši poslanci tako rekoč že pred vrati sabornice stali; ravno tako je nagodba s Čehi in z drugimi cislajtanskimi narodi v tistem hipu pretrgana bila, ko je cesarjevo pero za podpis že namočeno bilo! Prve dni zavlada je vsled tega dogodka res neka poklapljenost pri nas, pa prej, nego smo mislili, premagali smo prvi ubitačen vtis. Denes stojimo že spet, in sicer pazljivi kakor poprej, na „qui vive!“ na svojih ograjah. Mi si nikakor ne prikrivamo, da bo vsled tega dogodka, magjarska uzda, v ktero smo upreženi, čvršče nategnjena. Če je Andraš toliko moči imel, da je v inostranej zemlji Cislajtanijski slovanske težnje prestriči mogel, koliko moči si stoprv za svoj lasten revir domišlja! Sicer pa naj poskusi. Ako bi bili krakovski fantje, rekli bi mu, pa se bomo! — Hohenwart je hotel kakor Aeol viharje mednarodnih preprirov ukrotiti; ter strune mednarodnega miru in sprave ubrati, pa tisočet stari „foedus Arnulfo-Szoltarum“, oživeč na novo pod firmo Beust-Andrašjevo je to zaprečil, ubraze strune razstrgal, in viharjem spet vsa vrata na stečaj odprl, ki denes huje, kakor kedaj poprej, okolo razvalin Avstrije bučijo. — Ne, ka bi se veselili tujega nevspeha, pa ustavovercem se že denes lahko kaže kako se korenje strže in repa lupi, če jih bodete, kakor se kaže, salja in infula v kozji rog uganjale. Še ena tka ustavoverna „Pyrrhova“ zmaga, in ustavovercev ni več.

O preiskavanji Starčevićanske ustaje se niti besedica ne sliši. Naše jamo mnenje je Starčevićance že obsodilo, ter jih brez tarpejsko skalo sunilo, naša vlada jim je pa pod skalo blazine nastlala, ka se ne bi preveč poškovali. Kaj ne bi? saj so bili zmerom njeni verni zavezniki, in kot take bi si jih rada tud še za vprihodnje ohranila. Pred sodnijo ima vlada najlepšo priložnost, si Starčevićance na novi obvezati; kakor se govori, bode vlada to tudi storila! —

Za slovensko narodno tiskarno se je tukaj precej veliko akcij podpisalo. Gospod Rapoc je v tem poslu osebno tukaj bil, in dobro opravil. Udeležba Hrvatov na tem slovenskem narodnem podvzetju je čin bratske sloge, i je vreden, da se registruje. Narodna tiskarna jeto, kar je parlament, ki se je permanentnega poglasil, kroz njena usta se vedno lahko k narodu govori, in sicer k celemu narodu, in denes so tak časi, da se mora k narodu vsak dan govoriti.

Iz Dunaja, 5. novembra. [Izv. dop.] (Proti Magjarom. — Tukajšno položje.) Vse kar zdaj slovansko misli in čuti, polno je srda na Magjare. Če vzamete česke novine v roke naletite na „jezuite v atili“ na „individuum Andrassy“, in še hujši izrazi globokega zaničevanja; če berete slovašk, srbsk, hrvatsk list, če pred seboj razgrnete velikansk časnik naših mogočnih ruskih bratov, — povsod se pest stiska na Magjara, povsod se kaže na Magjara kot onega, ki je kriv da ostanemo Slovani v dozdani nepravdi, ki se vselej zvestega kaže svojemu vsakega Slovana v dušo zapekočega pregovora „tot nom ember“ („Slovani ni človek!“). In Magjari, videči, kako v ogromnem Slovanstvu raste tak srd na njih rod, to se ve zaradi nepravilnega ravnanja posameznih tega roda, naivno vpračajo Hrvate, Čeha itd. kaj se jezite, kaj upijete na nas, revolucije v Ogerski vendar ne morete narediti. Zares velika lehkornost od tega roda, ki je v sredi med tuje narode ugozden „brez brata in bratrance“ puščen. Ako bi kter narod na svetu moral podvizati se v odlikovanji v pravičnosti, spravljivosti in miroljubnosti, gotovo je to magjarski.

Kellersperg bode te dni cesarju predložil svoj program in nasvetoval može, ktere hoče zraven sebe imeti v ministerstvu. Nemški ustavoverci so glede Kellersperga že needinih misli. Med tem ko njih glavni prorok „N. fr. Pr.“ veselje kaže in poln upanja za ustavoverno stvar v bodočnost gleda, drugi tukajšnji listi ne morejo kislega obraza skriti. Domišljajo se, da je Kellersperg ob priliki zadnjih volitev v vladnem praškem listu izjavil, da ne pozna „nemške“ stranke ter da je tudi za „ausgleich“, to se ve (kakor je pristavil) za tak, ki vse zadovolji. (Ustavoverna fraza. Uredn.) Ravno tako se domišljajo, da je pustil svoje mesto kot ces. namestnik na Českem ker se je bil s Herbstom sprl, ter da so ga enkrat celo k reakcionarcem metali. V teh kislih obrazih jih je neizmerno potolažil „Vaterland“ povedujoč jim, da je K. „najnevarnejši“ liberalec. Na „Vaterl.“ grajo toliko drže, da zdaj zopet prisežejo pri ustavi in Kellerspergu vkup.

Da si je od naše strani, ko so nas prevarili in tako odpehnili, samo grohota vredno, da ustavoverci zdaj cepetajo kakor ujete miši okolo zaželenega špeha, dasi nas more samo veseliti videti te doktrinarje, ki so vedno polna usta ustave na prodaj imeli, zdaj pa ne vedo kaj s to ustavo početi, in toraj zopet po neizvedljivih, ali pa za-nje same pogubnih direktnih volitvah kriče samo da bi en „schlagwort“ imeli: vedeti moramo vendar, da iz vse te ustavne mizerije nemamo drugega dobička in druge naloge, nego podirati to kliko in njeno vlado. Čas je minil, ko je oportunistvo le videz pameti imelo; zdaj imejmo samo eno pred očni, da se utegne novo ministerstvo samo zaradi tega z malostmi tudi do nas obrniti, da bi najprvo druge naše prijatelje zatrla, in potem nas v nemško-avstrijsko t. j. kasneje (če tudi nehoti) prusko past ulovilo. Zato še enkrat in zopet: živel postavna upornost, in slovanska vzajemnost, nad katero se razbije nemški in magjarski prekleti nápuh!

Politični razgled.

Med tem ko novo ministerstvo Kellerspergovo ni še sestavljeno niti po programu niti po osobah, prejel je česki zbor drugo cesarsko pismo, ki oprovrgava, kar je prvo (od 12. sept.) obljubilo. Česki zbor je to pismo na znanje vzel (pri nekterih besedah so se v zboru zaslišali krepki klici: Oho!) in izročil odboru, ki bode jutre poročal, da Čehi ne ido v državni zbor. Česki listi prinašajo vspeled oba cesarska pisma, ono od 12. sept. in to od 30. okt., tako, da je prav razvidno — protislovje.

Reskripta 4. nov. v českem dež. zboru bravnega najpomembnejše besede so: „Odločno moramo izreči, da so postave o obravnavi skupnih zadev in o razmeri obeh delov cele monarhije med seboj, po sklepih postavodajnih

zborov teh delov, državnem in ogrskem zboru ustvarjene, z našo sankcijo previdene, v polni pravni veljavi za celo državo in da se morejo samo po omenjenem potu spremeniti. Ker so dalje državopravne razmere naših neogrskih kraljestev in dežel v državnih osnovnih postavah uredjene, se more njih spremenitev le s privoljenjem obeh hiš državnega zbora zgoditi. Opominjamo toraj zbor, naj v državni zbor voli.“

Iz spomenice dr. Rieger-ja in grofa Clam-Martinitica, kateri sta izročila pred padcem Hohenwartovega ministerstva, da bi se brala cesarju, in ktera je bila 3. t. m. brana in glede oblike in obsega v klubu českých poslancev potrjena, prinaša „Pokrok“ važnejše reči. Češka zaupna moža sta obljubila volitev v državni zbor s pravno zabrambo, če se bo drugi reskript tako glasil, kakor sta se s Hohenwartom pogovorila. Ker se je pa českemu zboru poslal drugačen reskript, zastopnika Čehov ne dvomita: 1. Da je za Čehe nehala dolžnost dalje razgovarjati sredstva za pomirjenje in 2. Da niso Čehi zapustili dogovorjenega programa. Ta reskript, pravita, je našim pogodbam ravno nasproten, ne daja nobene garancije, da bo cesar potrdil osnovne članke, tudi nima namena, biti podloga daljšim pogovorom. Reskript ne daja pravicam českoga kraljestva nobenega prostora, celo taji jih v odločnih izrazih. Zdi se, da je reskript nalašč zato tako ostro pisan, da bi ga zbor zavrgel. Ker reskript pravi, da so neogrskie razmere po državnih osnovnih postavah vredjene in zopet oporeka od cesarja izrečeno priznanje českoga državnega prava, dela poravnanje nemogoče. Spomenica pravi dalje, da se v državni zbor, kateri se bo težko zbral, ne bode volilo. Skrbi med pomirjevalnimi pogovori izlečene od ogrske strani so neopravičene, ker so Čehi poravnava z Ogri priznali. Proti koncu svari spomenica pred zmoto, kakor da bi bilo sploh kedaj še mogoče, poravnava zopet začeti. Češki narod se povrne v odločno nepogojno opozicijo in bode ostal v njej, kakor je že pokazal, stanovitno ko železo.

V ogrskem drž. zboru je Mocsonyi (Rumunec) prvosednika ministerstva interpeliral, ali zadnji ne misli, da bi bilo času primerno, zadovoljivne predloge o narodnem in sedmograškem vprašanju staviti.

Srbska skupščina je sprejela postavbo, da se ne more nikdo od vojaščine odkupiti ali namestovati dati. Tudi se je sklenila postavba, ki določuje, da edini in prvi sinovi, ki dom oskrbujejo, samo eno leto namestu treh, oziroma samo 8 mesecev služijo.

Francoski list „Siécle“ ostro ugovarja nemški trditvi, da sovraštvo Francozov proti Nemcem ponehuje. Francozje niso še tako globoko padli, pravi, da bi kedaj na maščevanje in vojno z Nemci pozabili.

Razne stvari.

* (Dramatično društvo v Ljubljani) je na vseh svetnikov dan drugokrat predstavljalo znano žaloigro „Mlinar in njegova hči.“ Da si je ta igra že vele stara in vsako leto na repertoiru skoro vsacega gledališča, vendar vsigdar polni hram Talije, kajti marsikteri bi rad nazaj poklical občutke, ktere je imel, ko je v mladih letih to igro videl prvič, drugi zopet je rad veden, kako se bodo razni nalogi po premenjenih osebah izvrševali, še druge pa ne zanima toliko igra, nego solze in ihtenje nekterikov. To je menda uzrok, da se pri tej igri med poslušalci ob enem čuje jok in smeh. Slednjega je bilo zlasti na galeriji preveč, sploh pa obnašanje občinstva na galeriji nesposodno, kakor tu razpravljati nečemo. Upamo, da se bo prihodnjič občinstvo na galeriji bolje obnašalo in premislilo, da ni v kaki krčmi. Pa, da se vrnemo k predstavi. Gosp. Šušteršič (mlinar) nam je bil po godu, sploh je on, kar se tiče karakteristike telesne, zlasti pa gledé gibčnosti obraza mojster. Pri nalogi mlinarja pa nam dvoje ni bilo povšeči. Govoril je sprva pretiho in vrh tega v vsej igri ni bilo nikakoršne gradacije. Črnot

je bil v prvem dejanji tak, kakor v zadnjem, dasi bi morali biti nasledki dogodbe na pokopališču markanto vidljivi v vsej igri. Gospica Jamnikova (Marija) je vrlo dobro igrala, a njen glas je v najmanjšem in največjem afektu skoro vedno enak, to je njena glavna hiba. Gosp. Jeločnik (Konrad) se je skazal kot izredno marljivega igralca, ki ima posebno veselje in sposobnost za igro, škoda, da je bil časi premalo glasen, kar bi pa morali očitati tudi mnogim drugim igralcem, Gospodična Podkrajškova (županja) nam je bila do zdaj še v vsaki voli po godu. G. Noll (grobokop) in gosp. Pardubská (Korenka) sta dobro sodelovala, kar o drugih osebah ne moremo ravno posebno trditi. Skoro bi rekli, da je med njimi gospodična Vrelčeva „zvonec nosila“, ko bi se ta izraz sploh spodobil napram krasnemu spolu. Vkupna igra je bila dosti gladka. To bi bila v glavnih potezih naša kritika, če je nekoliko stroga naj se pomisli na izrek, da se zmotami učimo, vrh tega pa tudi, da je občinstvo glede te igre že nekako razvajeno. Prikazni duhov so bile lične, le neki ženski duh je imei nekoliko jako nepotrebne smehe preveč, da je z njim komaj ubegnul za kulise. Vsakako pa smemo v obče s to predstavo zadovoljeni biti, akoravno nekteri trdijo, da je bila lanjska boljša.

* (Tomšičev grob) so bili na dan vseh Svetnikov dostojno okinčali njegovi tukajšnji prijatelji. Iz Ljubljane in iz Ponkve so bili poslani lepi venzi z narodnimi traki in napisi.

* (Vabilo) Na prošnjo priobčujemo sledeče: vabilo za naročbo na zbirko pesmij, katero izdasta koncu nov. L. Hadrlap in Iv. Hribar. Ob segala bode čez pet tiskanih pol in velja 30 kr. Naročnina naj se pošilja po poštinih nakaznicah! „Ivanu Hribarju uradniku banke „Slavije“ v Ljubljani.“

* (Služba okrajnega zdravnika) v Ljubljani je izpraznena in razpisan je konkurs do konca t. m. S to službo je zvezana plača letnih 800 gl. s strikratno petletno prilogo od 100 gl. Prošnje naj se pošljejo c. k. dež. predsedništvu v Ljubljani z predpisanimi diplomami in drugimi izkazi, med kterimi mora biti izkaz, da prosilec nemško in slovensko po polnem ume. („Laib. Ztg.“)

* (Nekaj „dovtipnih“ listov) v Pešti je v zadnjem času nesramno in krivično privatne osebe napadalo. Oče neke igralke, ktere čast so imenovani listi (kterih uredniki zdaj sede) grdo oskrunili, je žalosti zbolel. Druga žurnalistika v Pešti je toraj razglasila, da od onih listov ne sprejme ne inseratov in sploh ničesar in prosi občinstvo, naj enako dela.

Pravila

akcijske tiskarnice hrvatske*) s sedežem v Zagrebu.

I. Odsek.

Namen.

§ 1. Da se pridobi in razširi posel tiskarnice in z njim združeno pravo založništva gosp. Ivana Vončine, utemeljuje se akcijsko društvo z naslovom „Dionička tiskarna“ s sedežem v Zagrebu in to za 30 let od dneva potrditve teh pravil.

II. Odsek.

Glavnica in način vplačevanja.

Društvena glavnica znaša 60.000 for., kteri se bodo nabrali z izdanjem 300 akcijskih vsaka po 200 for. Ta glavnica se bode mogla pomnožiti na 100.000 for. z izdanjem novih delnic po isti ceni, na koje bode delničarji, razmerno po broju svojih delnic imeli prvenstvo. Obrok tega prvenstva ustanovljuje glavna skupščina.

Društvo je konstituirano, kadar se vpiše 200 delnic in kadar je vplačanih 50%.

§ 3. Pri vpisu položi se na vsako delnico 50% kot prvo vplačilo. Čas in znesék poznejših vplačil bode po potrebi upravljajoči odbor odločil.

§ 4. Kdor 30 dni po obroku odločenem po upravljajočem odboru svoje rate z obresti ne plača, ima se opomniti 3krat v službenih novinah, naj v daljšem obroku 30 dni plača razpisano rato s 6% obresti. Kdor tej dolžnosti ne zadovolji, izgubi na korist društva že plačane rate,

Z začasnimi listi (Interimsscheine), kteri tako zapadejo, razpolaga društvo po volji.

§ 5. Vplačila se potrjujejo po predsedniku ali enem članu upravljajočega odbora in tajniku na začasnem listi, kteri se glasi na ime delničarja.

§ 6. Dokle se ne izdajo delnice, zastopajo jih začasni listi, ti tudi dajajo prava in dolžnosti utrjene v teh pravilih.

*) Nasvetovalo se bode, da tudi slovensko društvo ta pravila s potrebnimi spremembami sprejme.

III. Odsek.

Delnice.

§ 7. Delnice se glase na stanovitno ime, narejene so po formularu A, one imajo v delniški knjigi svoj folio.

§ 8. Vsaka delnica ima 30 kuponov, narejenih po formularu B, ki doteko 1. avgusta vsakega leta.

§ 9. Vsak delničar je porok samo do nominalne vrednosti svoje delnice.

§ 10. Delnice in začasni listi so nerazdeljivi; z giro morejo preiti v last koga drugega, po položeni pristojbi (§ 11); za veljavo indosamenta društvo ni porok.

§ 11. Za sestavljenje novih ali prenos začasnih listov ali delnic na drugo ime, ima se plačati razun biljege pristojba od 50 novcev.

§ 12. Izgubljene delnice, začasni listi in kuponi imajo se amortizirati pri trgovskem zagrebškem sodništvu, ono bode po amortizaciji za nje izdalo nove pod istim številom.

§ 13. Vsaka delnica, ali dokler te še niso izdane, vsak začasni list, daje pravico glasu v glavni skupščini, če so vse na njo razpisane rate plačane, onemu, na čegar ime je vsaj mesec dni v društvenih knjigah zapisana in v čegar posestvu se najde. — Nobeden delničar ne more imeti več ko 10 glasov, ne na podlagi svojih delnic, ne kot pooblastnik drugih delničarjev.

§ 14. Ako se delnice glase na firmo, ali ako na mesto lastnika stopi njegov pravni naslednik, tedaj more glasovati samo oni, ki se s pravico izkaže. Za one, ki niso sami svoji, glasuje varuh ali oskrbnik, za žene mož ali pooblastnik.

§ 15. Razun slučajev omenjenih v § 14., more delničarja, če ni nazoč, zastopati s pooblastilom samo delničar. Eden delničar more samo enega pooblastnika izbrati.

§ 16. Vsa oznanila se oglašujejo v službenih zagrebških novinah.

IV. Odsek.

Glavna skupščina.

§ 17. Vsako leto meseca maja ali junija skličejo se delničarji v redno glavno skupščino. Upravljaljoči odbor more z večino vsaj 4 glasov sklicati izvenredno glavno skupščino. Ta se mora tudi sklicati tedaj, kadar to 10 delničarjev, ki zastopajo vsaj 1/4 delniške glavnice pismeno želi od upravljajočega odbora, priloživši k svojej vlogi potrebno število delnic in vprašanja, ki se naj rešijo.

§ 18. Kdor v glavni skupščini želi vršiti svoje pravo glasa, mora svoje delnice, ktere so vsaj mesec dni zapísane v društvenih knjigah na njegovo ime, tri dni pred glavno skupščino položiti v kaso podvzetja za potrditev.

§ 19. Redna in izvanredna glavna skupščina se sklicuje 14 dni pred z oglasom v službenih novinah, kjer se ob enem priobči program predmetov za posvetovanje; naznani se tudi dotični oblasti.

§ 20. Glavni skupščini predseduje predsednik ali podpredsednik upravljajočega odbora; če sta oba zadržana tedaj si nazoči sami izbero predsednika.

§ 21. Da se v glavni skupščini stori veljaven sklep mora razun nazočih članov upravljajočega odbora saj (8) osem delničarjev biti nazočih in vsi morajo predstavljati vsaj 1/4 tedajšnje delniške glavnice.

Če število nazočih ni zadostno za storjenje veljavnega sklepa, ima se v 14 dneh na novo sklicati glavna skupščina po § 19., ktera more veljavno sklepati o prejšnjem programu tudi, če je manjše število nazoče.

§ 22. Sklepi glavne skupščine se sklepajo z absolutno večino nazočih članov, razun slučajev v teh pravilih odločno navedenih. Ako je število glasov enako, sprejeto je ono mnenje, kterega se predsednik poprime.

§ 23. Zapisnik seje poverjuje predsednik, perovodja in en delničar, kterega glavna skupščina za to izbere.

§ 24. Predmeti, o kterih glavna skupščina slepa, so:

- 1) Letna poročila o stanju poslov društvenih in drugi predlogi stavljeni po opravljajočem odboru.
- 2) Račun bilance in razdelitev dividende.
- 3) Sklep, ali se ima rezervna zaklada porabiti za izplačitev 5% obresti delnične glavnice, ako bi se iste ne mogle dopolniti iz poslovnega dobička.
- 4) Pomnoženje glavnice, vdeljeno v §. 2.
- 5) Izbor opravljajočega odbora.
- 6) Izbor odbora obstoječega iz dveh oseb za pregled računov in izbor enega delničarja za poverjenje zapisnika glavne skupščine.

(Konec prih.)

Poslano.

Štajersko obrtniško društvo.

15. nov. odpre št. obrt. društvo, kakor vsako leto, svojo stavbensko šolo. Ta trpi zimske mesece, v katerih ni stavbenskih del, do srede sušca in ima namen, mlade ljudi stavbenskih rokodelstev, kakor zidarje, tesarje, mizarje, ključavničarje, mazavce, malarje sob itd. teoretično in praktično izučevati.

Zato se na risanje posebno gleda; pa tudi se bodo druge potrebne reči, kakor računajoča geometrija in staviteljsko računstvo, staviteljstvo in sicer spoznavanje priprav za stavbe in nauk konstrukcijski, lepopisje in planopisje, nemški jezik in obrtniški zlog, popularno učile, za kar so narboljši učeniki pridobljeni.

Šola je vsak dan razun nedelj in praznikov od 8—12 in od 1 do večera. Po dnevi se uči pisanje in risanje, zvečer pa vednostni predmeti.

Šolnina znaša 3 gl. na mesec in se naprej plačuje. Ta šola je že mnogim koristila, ker so boljše službe dobili ali celo mojstri postali.

Pozorne delamo dotične obrtniške kroge, posebno na deželi, kjer takih izobraževalnih pripomočkov ni, pred vsem pa zidarje, tesarje mizarje in ključavničarje na to šolo, ki je edina svoje vrste. Gospodje staviteljski mojstri, polirji itd. so prošeni, naj dotičnim delalcem predstojajoče oznanijo.

Na vstop se sprejemajo oglasila in dajajo se daljša razjasnila v pisarnici št. ob. društva v Gradeu, Maiffordigasse Nro. 2 Hochparterre.

Kovane uradno preiskavane decimálne vage četirioglate oblike:						
Nositeljna moč:	1	2	3	5	10	15 cent.
Cena, gld.:	18	21	25	35	45	55.
Nositeljna moč:	20	25	30	40	50	cent.
Cena, gld.:	70	80	90	100	110.	

Balancirne vage:						
Nositeljna moč:	1	2	4	10	20	30 fut.
Cena, gld.:	5	6	7.50	12	15	18.
Nositeljna moč:	40	50	60	70	80	fnt.
Cena, gld.:	20	22	25	27.50	30.	

Vage za živino z železnim obročjem in utegi (gevihti):						
Nositeljna moč:	15	20	25	30	40	50 cent.
Cena, gld.:	150	170	200	230	300	350.

Mostne vage:						
Nositeljna moč:	50	60	70	80	100	cent.
Cena, gld.:	350	400	450	500	500.	
Nositeljna moč:	120	150	200	300	cent.	
Cena, gld.:	600	650	750	900.		

L. Buganij & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dalje vse sorte druge vage in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—27)

Zdaj že redka knjiga
„Reise der Fregatte Novara“
 v 2 zvezkih je na prodaj. Več pri opravnistvu „Slov. Naroda.“ (63—1)

Gospodu Martinu Žerjavu,
 potovalnemu zastopniku „Slavije.“ (62—1)
 Ako nam v kratkem času ne daste na naše dopise odgovora, in se sploh ne boste ravnali po pogojih, ki so obseženi v pogodbi, primorani bomo p. publicistične poti Vam pooblastilo odvzeti.
Glavni zastop bank „Slavije“ v Ljubljani.
Ivan Lad. Černy.

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismo z zdravilom, ki je že več ko sto ljudem pomagalo

A. Witt,

(60—1)

Linden-Strasse 18, Berlin.

Spielwaaren & Gesellschaftsspiele

Es ist gefordert für jedes Kind, ob jung oder alt, ob reich oder arm; man findet in Wien kein zweites Geschäft, wo eine derartig mannigfache Auswahl wäre und zu solch billigen Preisen verkauft wird. Verschiedene interessante wissenschaftliche Spiele für die Schulkinder, so auch eine immense Auswahl von neuen interessanten Gesellschaftsspielen für Kinder jedes Alters etc.

- Prachtvoll gefüllte Puppen, 1 Stück fr. 10, 20, 30, 40, 50, 80, fl. 1, 2, 3, 4.
- Ungeheuer große Puppen, 1 Stück fr. 10, 20, 30, 40, 50, 80, fl. 1, 2.
- Mechanische Laufpuppen mit Stimme, Bewegung Kopf, Hände und Füße. 1 Stück fr. 70, 90 fl. 1, 20.
- Petrol- und Lampen-Spiele, zu fr. 20, 30, 50, 80.
- Hammer und Säge, fr. 10, 20, 30.
- Comme, fr. 20, 30, 50, 80.
- Schach sein, mit Figuren, fl. 1, 30, 1, 50, 2.
- Kegel, fr. 10, 20, 40, 60, 80.
- Geräuschspiele, fr. 20, 30, 40, 60, 80, fl. 1.
- Baukasten, fr. 20, 40, 60, 80, fl. 1, 1, 50, 3.
- Autospiel, fr. 30, 60, 70, 90, fl. 1, 20, 2.
- Arbeits-Rästel, fr. 6, 8, 10, fl. 1, 1, 50, 2.
- Piano, zu fr. 1, 50, 2, 3, 4.
- Flöten, Trompeten, Trommeln, Violinen, Gitarren, Melodien, Tubeladspfeifen, Harmonikas, Glockenspiele und andere Instrumente sehr billig.
- Erleuchtete Figuren für unverständliche Rinder, aus Plaster oder Kautschuk, fr. 15, 25, 30, 50.
- Verschiedene Tiere auf Walz, fr. 5, 10, 20 bis fl. 1.
- Tiere, ganz natürlich ausgeführt, 50 fr., fl. 1 bis fl. 2.
- Andere Spielsachen in 1000facher Auswahl, 10 fr. bis fl. 4.
- Gesellschaftsspiele von 30, 50 fr. bis fl. 2.
- Neuere Bilderbücher, für Mädchen, mit oder ohne Text, 1 Stück fr. 10, 15, 25, 45, 65, 80, fl. 1.
- Ohne jeden Unterricht können Kinder spielend lesen lernen durch die neuen Les- und Bilderbücher. 1 Stück fl. 1.
- Spielebrett kann man den Kindern verschiedene Handarbeiten lernen durch die neuen Arbeitsbücher, 1 Stück 80 fr., fl. 1, 20, 2, 3.
- Globusse, das Stück fr. 50, 80, fl. 1, 1, 50, 2.
- Laterna magica, genannt Rauber-Laterna, der angenehme Unterhalt für Jung und Alt, 1 Stück mit 12 Bildern fr. 65, 85, fl. 1, 50, 2, 3, 4 bis fl. 5.
- 1 kleines Glas-Instrument, genannt der Wundervogel, durch welches man den Gesang eines jeden Vogels täuschend nachahmen kann; dieses sehr interessante Spielzeug kostet dies 25 fr.
- Englisch: Werkzeugkasten, gefüllt mit allen im Hause brauchbaren Werkzeugen, 1 Kasten fl. 1, 1, 50, 2, 2, 50, 3, 4, dieselben klein für Kinder, fr. 25, 35, 6, 80, fl. 1.
- Die ausgedehnten Fächer-Spiele zur Selbstbeschäftigung, in größter Auswahl, für Knaben und Mädchen jeden Alters, 1 Spiel 50 fr., fl. 1, 50, 2, 2, 50, 3, 3, 50.
- Buchdruckerei, komplet mit Alphabeten und Utensilien für erwachsene Kinder, fr. 8, fl. 1, 20, 1, 50, 2, 5, 4 bis fl. 5.
- Ein nettes Werk- und Spielzeug mit 30 neuen Mustern für 5 fr. Andere sehr schöne Spiele in größter Auswahl.
- Verschiedene Spielwaaren, in Schachteln verpackt, in 100facher Auswahl, für Mädchen und Knaben, per Stück fr. 10, 20, 40, 60, fl. 1, 2.

Ueberraschung und Unterhalt

gewähren die neuen Salon-Feuerwerke, ohne einen üblen Geruch zu verbreiten, in sehr mannigfacher Auswahl, per Stück fr. 5, 8, 10, 15.

Der kleine Zauberer.

Durch nachstehende Rauber-Apparate kann man einzelne Personen oder auch ganze Gesellschaften auf das Gränendste unterhalten. Die Apparate sind derart sinnreich konstruiert, daß nur der Witz der Person die verschiedenartigen Reize zu lösen im Stande ist; ein hineingelegter Funken kann nachdenken, ohne zum Resultate zu gelangen. — Alle Apparate sind mit Beleuchtung versehen.

- Den Finger durch jeden Hut zu stecken, 1 Stück 30 fr.
- Das Verschwinden einer Münze, 25 fr.
- Der Rauberhammer. Durch jeden Schlag verschwindet ein Gegenstand. 70 fr.
- Taschen-Feuerzeug; wer es öffnet, bekommt einen Dufant, 45 fr.
- Reher; die lege ich es hinein, in welchem ich es 80 fr.
- Das Berir-Brennmonat, immer voll Weid oder inner leer. 20 fr.
- Das Berir-Brennmonat, wo ist die Geigere? 45 fr.
- Das Kolumbus-Ei, wer kann es aufstellen? 85 fr.
- Ein Kartenspiel. Wo soll die Karte erscheinen? 45 fr.
- Die tanzenden Karten 40 fr.
- Eine Karte und doch kennt sie Niemand, 15 fr.
- Die Rauber-Rästel oder die unverständliche Quelle, durch welche man verschiedene Getränke ausgeben kann. 1 Stück fl. 3, 50.
- Der Berir-Mörser, in welchem Alles zerstoßen und vernichtet wird, 3. B. Uhren, Gläser etc. fl. 2, 50.
- Der Rauber-Würfel, zeigt auf Rom-mando, 50 fr.
- Verschiede mit Doppel-Berir fl. 1, 20.
- Das Kommando-Geist, wo Alles verschwindet und auf einen Ausrufer kommt, fl. 4.
- Das Band-Blasasin im Munde 25 fr.
- Der Berir-Mörser-Apparat fl. 1, 20.
- Es sind noch verschiedene andere Apparate, jedoch wegen Mangel an Raum kann nicht Alles genannt werden.
- Eine Menge anderer Spielwaaren und Gesellschaftsspiele, die alle nicht benannt werden können, sind zu diesen Preisen einzig und allein nur in der gefertigten Niederlage zu haben. Preisblätter, welche sehr interessant sind, werden gratis vertheilt.

Der Pracht-Bazar, A. Friedmann, Wien, Praterstrasse 26.

Zdravilno pomaganje Hoff'ovih sladnih fabrikatov (Malzfabrikate)

pri prsnih in vratnih boleznih, pri splošni telesni slabosti i. t. d. je v več kot 100 tisoč zahvalnih in priznanjskih pismih dokazano. (34—2)

Gospodu dvornemu prodajalcu

Joanezu Hoffovemu

osrednemu založništvu na Dunaji. Kärntnerring II.

Beluno (v Renečanskem), 3. avg. 1871. Tudi to leto zopet od splošne telesne slabosti obiskovan, katero skoro popolnoma odstraniti je rabljenje vašega sladkega ekstrakta pomagalo, (boleznica je v prejšnjih letih ponavljaje v istih letnih časih sladni ekstrakt jemala) prosim, da se mi 28 flaš tistega pošlje, za kar tu plačo prilagam. **Nina de Betta.**

Kernia, 14. marca 1871. Veselo olajšanje in zmanjšanje mojega prsnega kašlja (kterega sem imel 1869 in 1871), za katero se imamo zahvaliti samo rabljenju vašega mnogocenjenega sladnega ekstraktnega piva, in sladnih bombonov; to me zadolži da se vam zahvalim; ne bom zamudil, to „dobrodejno zdravilo“ tudi drugim priporočiti. (Sledi naročba.)

Paul Stark, kaplan.

Gerkava, 17. sept. 1871. Ker moja zaloga h koncu gre, vas prosim, da mi zopet 5 funtov svoje tako zdravilne sladne čokolade (Malz-Chocolade) pošljete.

Franc Makovic.

Broos, 3. junija 1871. Ne morem opustiti izvrstne lastnosti vaše malz-čokolade v obliki prahu kot hrano za dojenice hvaliti in prosim itd.

Maks Pogatsnik, advokat.

Sahwarzbach, 6. febr. 1871. Prosim Vas, da mi zopet 6 flaš malz-ekstraktne zdravilne pive in sladnih bombonov za prsi pošljete. Moram svoje resnično začudenje izreči o čudoviti činiosti Vaših malčnih preparatov, ker že po prvem vzetji sem mirnej spal, kašelj je pojenjal in slina je lahka postala. Jaz morem samó vsacemu bolniku na prsih, svetovati, naj si pridobi vaših fabrikatov, ker se zdravje spet pridobi in se more še mnogoktero leto življenja veseliti.

Jožef Kanizian, krčmar.

Svarilo pred ponarejanjem in posnemanjem.

Na vsch etiketah mojih pravih malz-fabrikatov se najde podpis **Johan Hoff.**

V lpavi se pravo dobi samo gri g. Anton Deperis-u, apotekarju.